

шы на брой, но юнацы, които ся были
человѣцы одбраны и вѣщи въ войнишкы-
тъ работы. Тогава Солунцытъ ся освѣ-
стили, оправили ся на бой, и излѣзъли
имъ на срѣщъ, но Българитъ съ юнашкы-
тъ си дързость, вече были достигъли
до тритъ черквы на святитъ мѣченицы
Хіонія, Прина, и Агапія дѣто ся близо
при крѣпостытъ; Солунцытъ нападъли
на тѣхъ, но съ пагубъ отстъпвали на
диря, понеже неприятелитъ были избран-
ныйтъ цвѣтъ отъ славянскытъ народы
(племена) и така между тѣзи войнъ, и
вторжъ за който казува другы списа-
тель діаконъ Львъ, Солунцытъ много
етрадали отъ гладъ, и болѣсты, и описва
какъ е свети Димитъръ помагалъ на Со-
лунцытъ въ врѣмето на болѣститъ, и казва,
че много години прѣди този случай, да
е слушалъ всякой человекъ за тѣзи чу-
деса, и сами да ся виждали въ помага-
варитъ дошло въ Паноніѣ и Далмаціѣ послѣ,
въ 558 год. до дѣто ся сяли въ Българитъ.